

Det fastslås samtidig, at såvel nye som brugte varer er afgiftspligtige. Dette er i overensstemmelse med reglerne i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Til forklaring af varebegrebets omfang i afgiftsmæssig henseende er i paragraffen anført, at gas, vand, elektrisk strøm, varme o. lign. anses som varer. Det kan yderligere nævnes, at også levende dyr og planter anses som varer.

Fast ejendom hører derimod ikke under varebegrebet, således at omsætning af f. eks. bygninger ikke medfører afgiftsrelæggelse. Der skal heller ikke svares afgift ved omsætning af fordringer som f. eks. obligationer, aktier, lodsedler eller frimærker. De tryksager, som repræsenterer de pågældende fordringer, er dog afgiftspligtige og skal afgiftsberigtiges ved levering f. eks. fra trykkeriet, ligesom f. eks. brugte frimærker og mønter som samlerobjekter er afgiftspligtige.

Som anført i de almindelige bemærkninger måtte afgiften omfatte alle varer og tjenesteydelser, hvis den skulle være fuldstændig neutral. Administrative og andre hensyn kan imidlertid tale for modifikationer.

Fra en række af de erhvervsorganisationer, som har udtalt sig om merværdiafgiften, er det stærkt fremhævet, at en sådan afgift må være meget omfattende, og at den især må omfatte alle varer. For erhvervslivet vil det betyde store praktiske vanskeligheder, hvis nogle varer holdes uden for afgiftspligten.

Med hensyn til tjenesteydelserne er der praktiske muligheder for at holde visse arter uden for afgiftspligten, medens det for andre former for tjenesteydelser gælder, at undtagelser vil indebære vanskeligheder for erhvervslivet at administrere.

I paragraffens stk. 2 er nærmere angivet, hvilke ydelser der foreslås omfattet af afgiftspligten.

Som det første punkt er nævnt arbejdsydelser på varer. Under den gældende afgiftslov er kun arbejdsydelser i forbindelse med fremstilling af varer afgiftspligtige. Denne begrænsning i afgiftspligten frembyder imidlertid visse vanskeligheder, og det er derfor foreslået, at afgiftspligten skal omfatte alle arbejdsydelser, herunder også bearbejdning, montering, afprøvning, analyse, forandring, reparation, vedligeholdelse og rengøring samt konstruktion og formgivning af varer. Vanskelighederne ved det bestående system vedrører bl. a. afgrænsningen af, hvornår en arbejdsydelse skal karakteriseres som fremstilling af en vare, og hvornår den skal karakteriseres som montering eller reparation af en vare. Det er i mange tilfælde vanskeligt at afgøre, om der foreligger afgiftspligtig fremstilling af en vare eller

afgiftsfri montering af varer til et større samlet anlæg. På samme måde kan det volde vanskeligheder at afgøre, om en reparation er så omfattende, at den må karakteriseres som fremstilling af en ny vare med anvendelse af de gamle materialer. Disse vanskeligheder vil forsvinde, når alle arbejdsydelser på varer inddrages under afgiftspligten. For erhvervsvirksomhederne vil det være en væsentlig fordel at kunne beskatte de samlede fakturabeløb i alle tilfælde i stedet for at skulle udskille nogle fakturaer eller dele af en enkelt faktura som værende betaling for afgiftsfri monterings- eller reparationsydelser.

Blandt ydelser, der foreslås omfattet af afgiftspligten, er dernæst optaget udlejning af varer. En sådan afgiftspligt må anses som hensigtsmæssig, når alle arbejdsydelser på varer bliver afgiftspligtige, bl. a. fordi udlejningen ofte finder sted fra virksomheder, der fremstiller eller reparerer varer. Hertil kommer, at det under en merværdiafgift vil være den eneste mulighed for at undgå dobbeltbeskatning af erhvervsvirksomheder, der ikke selv ejer deres maskiner og andet driftsmateriel, men lejer det hos fabrikanten eller importøren.

Ifølge punkt c omfatter afgiftspligten arbejdsydelser på jord, bygninger og anden fast ejendom, herunder jordbearbejdning, udgravning, planering, opførelse, ombygning, reparation, vedligeholdelse og rengøring. Denne bestemmelse indebærer bl. a., at byggevirksomhed som sådan omfattes af afgiftspligten, og at der skal svares afgift ikke alene af byggematerialerne, men også af arbejdsydelserne ved arbejdets udførelse. Reglen får betydning ikke alene for bygninger, men også for andet arbejde på fast ejendom, herunder anlægsarbejder af enhver art, og gælder såvel ved nyopførelse af fast ejendom som ved ombygnings-, reparations- og vedligeholdelsesarbejder på fast ejendom og tilhører hertil. Alle virksomheder inden for byggesektoren skal derfor registreres og svare afgift.

Den gældende omsætningsafgift omfatter ikke fast ejendom, og den, der opfører fast ejendom, er derfor ikke registreret for dette arbejde. Virksomheder, der til brug ved opførelse af fast ejendom fabrikmæssigt eller værkstedsmæssigt fremstiller eller bearbejder byggematerialer eller bygningsselementer, er derimod registreret for denne fremstilling og svarer afgift af de fremstillede eller bearbejdede varer på grundlag af værdien ved udleveringen fra fabrik eller værksted.

Den gældende form for beskatning på byggeområdet er behæftet med forskellige ulemper, som det ikke er muligt at fjerne under et afgiftssystem, der knytter afgiften alene til byggematerialerne.